

Sport Psychology

Shahid Beheshti University
Biquarterly Journal of Sport Psychology

Autumn & Winter 2024/ Vol. 8/ No. 2/ Pages 171-182

Psychometric Properties of Persian Version of the Coaching Life Skills in Sport Questionnaire

Hora Alirahmzadeh¹, Ali Abedini², Somayyeh Alizadeh³, Sheida Ranjbari^{4*}

1. MS, Department of Counseling, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.
2. MS, Department of Psychology, Arsanjan Branch, Islamic Azad University, Fars, Iran.
3. Ph.D, Department of Physical Education, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.
4. Assistant Professor, Department of Physical Education, Urmia Branch, Islamic Azad University, Urmia, Iran.

Received: 01/02/2021 Revised: 13/09/2021 Accepted: 12/12/2021

Abstract

Purpose: The purpose of this research was to determine the psychometric properties of the Persian version of the coaching life skills in sport questionnaire.

Methods: 380 coaches voluntarily participated in this research and completed the questionnaire. This questionnaire contains 36 questions on a six-point Likert scale, ranging from 1 (completely disagree) to 6 (completely agree). This questionnaire includes five components such as structuring and facilitating a positive sport climate, discussing life skills, practicing life skills, discussing life skills transfer, and practicing life skills transfer. The translation-back translation method, face validity, and translation accuracy were used to confirm the questionnaire's validity. Constructive validity of the questionnaire was determined through confirmatory factor analysis based on a structural equation model. Internal consistency was assessed using Cronbach's alpha coefficient, and the temporal reliability of the items was examined using the intra-class correlation coefficient under the test-retest method.

Results: The results indicated that the Persian version of the coaching life skills in sport questionnaire demonstrated favorable fit indexes. Confirmatory factor analysis revealed good fit indexes ($\chi^2/DF=1.69$, $CFI=0.950$, $GFI=0.861$, $RMSEA=0.044$), and the questionnaire exhibited satisfactory internal consistency (0.81) and temporal reliability (0.87) among coaches.

Conclusion: Therefore, the Persian version of the Coaching Life Skills in Sport questionnaire has sufficient validity and reliability. By using it, coaches and managers can evaluate the sports environment and coach-athlete relationships in the development of athletes' life skills and the level of purposefulness of coaches in teaching life skills and promoting transfer.

Keywords: Coaching, Life Skills, Validity, Reliability.

* Corresponding author: Sheida Ranjbari, Tel: 09120700207, E-mail: ranjbarisheida@yahoo.com

<https://orcid.org/0000-0002-8005-0715>

<http://dx.doi.org/10.48308/mbsp.2023.104456.1139>

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

روانشناسی ورزش

دانشگاه شهید بهشتی

دو فصلنامه روان‌شناسی ورزش

پاییز و زمستان ۱۴۰۲، دوره ۸، شماره ۲، صفحه‌های ۱۸۲-۱۷۱

ویژگی‌های روانسنجی نسخه فارسی پرسش‌نامه مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش

حورا علیرحم‌زاده^۱، علی عابدینی^۲، سمیه علیزاده^۳، شیدا رنجبری^{۴*}

۱. کارشناس ارشد، گروه مشاوره، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

۲. کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، واحد ارسنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، فارس، ایران.

۳. دکتری مدیریت ورزشی، گروه تربیت بدنی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

۴. استادیار، گروه تربیت بدنی، واحد ارومیه، دانشگاه آزاد اسلامی، ارومیه، ایران.

دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۱۱/۱۲ اصلاح مقاله: ۱۴۰۰/۰۶/۲۲ پذیرش مقاله: ۱۴۰۰/۰۹/۲۱

چکیده

هدف: هدف تحقیق حاضر تعیین روایی و پایایی پرسشنامه مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش بود.

روش: بدین منظور ۳۸۰ مربی به صورت داوطلبانه در تحقیق حاضر شرکت و پرسشنامه مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش را تکمیل نمودند. این پرسشنامه شامل ۳۶ سوال در طیف شش ارزشی لیکرت از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۶ (کاملاً موافقم) می باشد. این پرسشنامه شامل پنج مولفه شامل ساختارسازی و تسهیل یک جو ورزشی مثبت؛ بحث درباره مهارت‌های زندگی، تمرین مهارت‌های زندگی، بحث درباره انتقال مهارت‌های زندگی و تمرین انتقال مهارت‌های زندگی می باشد. ابتدا روایی صوری و صحت ترجمه نسخه فارسی پرسشنامه مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش با استفاده از روش ترجمه، بازترجمه تأیید و از آمار استنباطی شامل تحلیل عاملی تأییدی، ضریب همبستگی پیرسون و ضریب همبستگی درون طبقه‌ای به منظور بررسی روایی سازه و همسانی درونی و پایایی زمانی (با فاصله دو هفته) استفاده شد.

نتایج: نتیجه پژوهش نشان دهنده برازش مطلوب نسخه فارسی پرسشنامه مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش بود. نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد شاخص‌های برازندگی (خی. دو به درجات آزادی=۱/۶۹، سی.اف.آی=۰/۹۵۰، جی.اف.آی=۰/۸۶۱، و شاخص رمزی=۰/۴۴)، همسانی درونی (۰/۸۱) و پایایی زمانی (۰/۸۷) از مقادیر قابل قبولی برخوردار بودند.

نتیجه‌گیری: براساس نتایج به دست آمده، نسخه فارسی پرسشنامه مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش دارای روایی و پایایی کافی است و مربیان و مدیران با استفاده از آن می توانند محیط ورزشی و روابط مربی-ورزشکار در زمینه رشد مهارت‌های زندگی ورزشکاران و هدفمندی مربیان در آموزش مهارت‌های زندگی و ارتقاء انتقال مهارت‌های زندگی را ارزیابی نمایند.

واژه‌های کلیدی: ورزشکاران، مربیگری، مهارت‌های زندگی، روایی، پایایی.

* Corresponding author: Sheida Ranjbari, Tel: 09120700207, E-mail: ranjbarisheida@yahoo.com

<https://orcid.org/0000-0002-8005-0715>

<http://dx.doi.org/10.48308/mbsp.2023.104456.1139>

Copyright: © 2023 by the authors. Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

مقدمه

در بسیاری از کشورها، ورزش یک فعالیت خیلی محبوب است که به جوانان اجازه می‌دهد تا در حین یادگیری مهارت‌های زندگی از نظر بدنی فعال باشند (۱). مهارت‌های ورزشی به عنوان مهارت‌های شناختی (مانند تصمیم‌گیری موثر و هدف‌گزینی) و رفتاری (مانند ارتباطات موثر و نمایش رهبری) تعریف می‌شود که افراد را قادر می‌سازد تا در محیط‌های مختلف زندگی مانند مدرسه، خانه، محل کار و جامعه موفق باشند (۲). برای اینکه یک مهارت آموخته شده/پالایش شده به عنوان یک مهارت زندگی در نظر گرفته شود؛ آن باید به زمینه‌های فراتر از ورزش انتقال داده شود و استفاده شود (۳). پیرس و همکاران انتقال مهارت‌های زندگی را به عنوان فرایندی تعریف کرده‌اند که در آن افراد یک مهارت را در ورزش یاد می‌گیرند یا پالایش می‌کنند و سپس، تغییرات شخصی به واسطه کاربرد مهارت در یک یا چند زمینه فراتر از ورزش تجربه می‌کنند. بنابراین، هنگامی که مهارت‌های زندگی به طور موثر بکارگرفته شوند، مهارت‌های عملی هستند که جوانان را قادر می‌سازد تا در داخل و خارج از ورزش پیشرفت کنند (۴).

زمینه‌های ورزشی که در آن جوانان احساس امنیت بدنی و روانی می‌کنند، با کسب مهارت‌های زندگی همراه می‌شوند (برای مثال، هولت و همکاران، ۲۰۱۷). محققان چندین تبیین برای کسب مهارت‌های زندگی در محیط‌های ورزشی زمینه‌ساز امنیت بدنی و روانی ارائه کرده‌اند؛ بسیاری به طور مستقیم مربی را به عنوان کاتالیزور حیاتی در ارتباط با مشارکت ورزشی جوانان برای رشد مهارت‌های زندگی مطرح کرده‌اند (۵). اولاً، به دلیل ویژگی‌های ذاتی مهارت‌سازی ورزش جوانان، مربیان می‌توانند از نقش خود استفاده کنند تا نه تنها مهارت‌های ورزشی، بلکه مهارت‌های زندگی را نیز آموزش دهند (۶). دوماً، مشارکت در ورزش جوانان اساساً یک تلاش اجتماعی است که از طریق آن مربیان می‌توانند به جوانان کمک کنند تا سرمایه اجتماعی خود را بسازند و مهارت‌های زندگی را با آموزش نحوه تعامل موثر با هم‌تیمی‌ها، حریفان و داوران بیاموزند و تقویت کنند (۷). سوماً، مربیان به دلیل اینکه زمان زیادی را در متن (مانند تمرین و بازی) و اطراف ورزش (مانند رختکن

و اتوبوس تیمی) با جوانان می‌گذارند، در موقعیت ایده‌آلی قرار دارند تا تاثیر مثبتی روی جوانان با موقعیت‌های اجتماعی/خانوادگی خوب (برای مثال، منبع مکمل) و ضعیف (منبع جبرانی) بگذارند (۸). بنابراین، مربیان پتانسیل زیادی در گسترش تلاش‌های والدین، معلمان و رهبران جامعه در پرورش مهارت‌های زندگی در افراد جوان دارند (۵).

تورنیدج و همکاران (۹) دو رویکرد آشکار و ضمنی را برای توضیح نقش مربیان در آموزش مهارت‌های زندگی و افزایش انتقال مورد بحث قرار دادند؛ رویکرد ضمنی به مربیانی اشاره دارد که استراتژی‌های آموزش مهارت‌های زندگی را به صورت عامدانه برنامه‌ریزی نمی‌کنند؛ در عوض، آنها روی آموزش مهارت‌های ورزشی تمرکز می‌کنند، یعنی، ورزشکار ممکن است مهارت‌های زندگی را در طول تقاضاهای اجتماعی و رقابتی ورزش یاد بگیرد یا نگیرد. رویکرد آشکار به مربیانی اشاره دارد که به صورت عامدانه استراتژی‌های آموزش مهارت‌های زندگی را برنامه‌ریزی می‌کنند که فرصت‌های برای بحث و تمرین مهارت‌های زندگی در خارج از ورزش فراهم می‌کند. مربیانی که به صورت آشکار مهارت‌های زندگی را آموزش و انتقال می‌دهند، با اشاره به مهارت‌های زندگی ورزشکاران و زمینه‌های انتقال آنها آگاهی و اعتماد به نفس ورزشکاران را افزایش می‌دهد (۴).

مطالعات گذشته شواهدی را مبنی بر رشد و انتقال مهارت‌های زندگی در برنامه‌های ورزشی به صورت ضمنی (برای مثال، چینکوف و هولت، ۲۰۱۶ (۱۰)) و آشکار (مانند ویس و همکاران، ۲۰۱۶ (۱۱)) ارائه کرده‌اند. اخیراً، برای توضیح پیچیدگی فرایند آموزش مهارت‌های زندگی و چگونگی استفاده همزمان از رویکردهای آشکار و ضمنی توسط مربیان، بین، کرامرز، فورنریس و همکاران پیوستاری از رشد و انتقال مهارت‌های زندگی از ضمنی تا آشکار ایجاد کردند و شش سطح هدفمند برای آموزش مهارت‌های زندگی ترسیم کردند. سطوح یک و دو ماهیت ضمنی دارند که مربیان در این سطوح برای ساختارسازی زمینه ورزشی (مانند، طراحی برنامه و تنظیم قوانین) و تسهیل یک جو مثبت (مانند مدل رفتار مثبت، تقویت روابط مثبت) کار می‌کنند؛ سطح ۳ تا ۶ ماهیت آشکار دارد که به موجب آن

و روابط مربی-ورزشکار برای حمایت از رشد مهارت های زندگی ورزشکاران ارزیابی کنند و همچنین میزان هدفمندی مربیان در آموزش مهارت های زندگی و ارتقاء انتقال مهارت های زندگی ارزیابی کنند.

روش‌شناسی پژوهش

جامعه و نمونه آماری

جامعه تحقیق حاضر کلیه مربیان رشته های تیمی مانند فوتبال و والیبال رده های جوانان رشته های مختلف ورزشی بودند که از این جامعه تعداد ۳۸۰ مربی به صورت نمونه‌گیری داوطلبانه انتخاب شدند. تعداد نمونه بر اساس توصیه هیر و همکاران مبنی بر انتخاب نمونه با رعایت نسبت ۱۰ به ۱ برای هر سوال/آیتم، تعداد ۳۸۰ نفر برای ۳۶ سوال پرسشنامه این نسبت را برآورده کرده است (۱۶). هرچند، فقط ۳۵۰ پرسشنامه به درستی تکمیل شده بود.

ابزار اندازه‌گیری

ابراز پژوهش حاضر پرسشنامه مربیگری مهارت های زندگی در ورزش (کامیره و همکاران، ۲۰۲۱) بود. این پرسشنامه شامل ۳۶ سوال در طیف لیکرت ۶ ارزشی از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۶ (کاملاً موافقم) است. این پرسشنامه شامل پنج مولفه شامل ساختارسازی و تسهیل یک جو ورزشی مثبت (سوالات ۱ تا ۱۷)؛ بحث درباره مهارت های زندگی (سوالات ۱۸ تا ۲۲)، تمرین مهارت های زندگی (سوالات ۲۳ تا ۲۶)، بحث درباره انتقال مهارت های زندگی (سوالات ۲۷ تا ۳۱) و تمرین انتقال مهارت های زندگی (سوالات ۳۲ تا ۳۶) می‌باشد.

روش اجرا

جهت اجرای پژوهش ابتدا با استفاده از روش ترجمه بازترجمه، روایی صوری و صحت ترجمه پرسشنامه مربیگری مهارت های زندگی در ورزش توسط محققین و مترجمین مسلط به زبان انگلیسی مورد تأیید قرارگرفت و پس تأیید صحت ترجمه در مطالعه مقدماتی پرسنامه در جامعه کوچکی از مربیان (۳۰ نفر) توزیع و نواقص موجود در پرسشنامه اصلاح گردید. در مرحله بعد، با اخذ مجوز از

مربیان به صورت عامدانه برای بحث (سطح ۳) و تمرین (سطح ۴) مهارت های زندگی در ورزش و بحث (سطح ۵) و تمرین (سطح ۶) انتقال مهارت های ورزشی به فراتر از ورزش تلاش می‌کنند. فرضیه اصلی پیوستار این است که هنگامی که مربیان صریح تر هستند، احتمال اینکه ورزشکاران مهارت های زندگی را درونی سازی کنند و تعمیم دهند، بیشتر است؛ بعلاوه، یادگیری از طریق تجربه برای درونی سازی و تعمیم مهارت از یادگیری از طریق بحث مفید تر است، یعنی، مربیانی که جوانان را وادار به تمرین مهارت های زندگی و انتقال آن می‌کنند رشد مهارت ها را تسهیل می‌کنند (۱۲).

بر اساس مبنای نظری مدل رشد مثبت جوانان از طریق ورزش، ترکیب آموزش های ضمنی و صریح مهارت های زندگی می‌تواند برای رشد مثبت جوانان مفیدتر است (۱)، (۱۲). بنابراین، تحقیقات مختلف لازم است تا بررسی شود که مربیان ورزش چگونه به رشد و انتقال مهارت های زندگی در مربیگری می‌پردازند و اجرای چنین تحقیقاتی نیازمند ابزارهای معتبر و قابل اطمینان است تا میزانی که مربیان ورزش جوانان به صورت عامدانه یا غیرعامدانه مهارت های زندگی را از طریق ورزش آموزش می‌دهند، اندازه‌گیری شود. در حال حاضر در زمینه رشد مهارت های زندگی در ورزش، ابزارهای وجود دارد که در آن ورزشکاران میزان رشد مهارت های زندگی خود (مانند، مقیاس مهارت های زندگی برای ورزش، کرونین و آلن، ۲۰۱۷) (۱۳)، تجربیات انتقال مهارت های زندگی (برای مثال، پرسشنامه انتقال مهارت های زندگی، ویس و همکاران، ۲۰۱۴) را گزارش می‌کنند. هرچند، بر اساس مرور ادبیات تحقیق، تنها یک مطالعه به دنبال رشد و توسعه ابزاری برای سنجش میزان آموزش مهارت های زندگی از طریق ورزش توسط مربی طراحی شده است (۱۴) و در ایران نیز این پرسشنامه اعتباریابی نشده است، ضرورت تحقیق حاضر تعیین روایی و پایایی پرسشنامه مربیگری مهارت های زندگی در ورزش بود تا میزان آموزش مهارت های زندگی توسط مربیان را ارزیابی شود، زیرا مربیان تاثیر زیادی در شکل گیری جویهای یادگیری درون محیط های ورزش جوانان دارند (۱۵). این مقیاس به مربیان و مدیران کمک می‌کند تا محیط ورزشی

استفاده از آلفا کرونباخ و پایایی زمانی مشخص شد؛ روایی همگرا با AVE و روایی واگرا با معیار فورنل-لارکر تعیین گردید. در نهایت، روایی سازه با استفاده از تحلیل عاملی تاییدی (CFA) در نرم افزار *SMRT PLS* مشخص گردید.

یافته‌ها

سن مربیان شرکت کننده در تحقیق حاضر $38/73 \pm 8/11$ سال بود؛ $34/6$ درصد مربیان زن و $65/4$ درصد مرد بودند؛ سابقه مربیگری مربیان برابر با $11/3 \pm 6/2$ سال بود.

روایی محتوا و صوری: نتایج *CVR* برای تعیین روایی محتوا و صوری بر اساس نظر ۱۰ کارشناس در جدول ۱ نشان داد که در همه سوالات مقدار *CVR* از مقدار قابل قبول $65/0$ بیشتر است. بنابراین، پرسشنامه از روایی محتوا و صوری قابل قبول برخوردار است.

مسئولین مربوطه، پرسشنامه مربیگری مهارت های زندگی در ورزش بین مربیان توزیع، تکمیل و جمع‌آوری شد. در این پژوهش مشارکت افراد کاملاً اختیاری و در هر زمانی آن‌ها برای انصراف از تکمیل پرسش‌نامه‌ها آزاد بودند. در پرسش-نامه از آوردن گزینه نام افراد خودداری و همچنین به پاسخ‌دهندگان این اطمینان داده شد که پاسخ‌های آن‌ها به صورت محرمانه خواهد ماند. جهت تعیین پایایی زمانی به روش آزمون-آزمون مجدد، پرسشنامه مربیگری مهارت های زندگی در ورزش در فاصله دو هفته بین ۴۰ نفر توزیع و جمع‌آوری شد.

تحلیل آماری

برای توصیف آماری متغیرهای پژوهش از میانگین و انحراف استاندارد استفاده شد. تعیین روایی محتوا و صوری با شاخص *CVR* انجام شد. در مرحله بعد، پایایی پرسشنامه با

جدول ۱. روایی محتوا و صوری پرسشنامه مربیگری مهارت های زندگی در ورزش

سوال Question	سادگی Simplicity	وضوح Clarity	مرتبط بودن related
۱	۱	۱	۱
۲	۱	۱	۱
۳	۰/۸۵	۰/۸۰	۰/۷۵
۴	۱	۰/۸۰	۱
۵	۱	۱	۱
۶	۰/۸۰	۱	۱
۷	۱	۱	۰/۸۰
۸	۰/۸	۰/۸۰	۱
۹	۰/۸۰	۱	۰/۸۰
۱۰	۱	۰/۸۰	۱
۱۱	۰/۷۵	۱	۱
۱۲	۱	۰/۸۵	۱
۱۳	۱	۱	۱
۱۴	۱	۱	۰/۸۰
۱۵	۰/۸۰	۱	۱
۱۶	۱	۰/۹۰	۱
۱۷	۱	۱	۰/۸۵
۱۸	۰/۸۰	۱	۱
۱۹	۱	۰/۸۰	۱
۲۰	۱	۱	۱
۲۱	۱	۱	۱
۲۲	۱	۱	۰/۸۰
۲۳	۰/۷۵	۱	۰/۷۰

۱	۰/۸۰	۰/۸۰	۲۴
۱	۰/۸۰	۰/۹۰	۲۵
۰/۸۰	۱	۱	۲۶
۱	۱	۰/۷۰	۲۷
۱	۰/۸۰	۱	۲۸
۰/۸۰	۱	۱	۲۹
۰/۷۰	۱	۰/۸۰	۳۰
۱	۰/۹۰	۱	۳۱
۱	۰/۷۵	۰/۸۰	۳۲
۰/۸۰	۱	۰/۸۰	۳۳
۱	۰/۸۰	۱	۳۴
۰/۹۰	۱	۱	۳۵
۱	۰/۸۰	۰/۷۰	۳۶

و تسهیل جو ورزشی مثبت برابر با ۰/۹۰، تمرین مهارت های زندگی برابر با ۰/۸۸، تمرین انتقال مهارت های زندگی برابر با ۰/۸۹، بحث کردن درباره مهارت های زندگی برابر با ۰/۸۸ و بحث کردن درباره انتقال مهارت های زندگی برابر با ۰/۹۱ بود. همه مقادیر از معیار ۰/۷۰ بیشتر و از معیار ۰/۹۵ کمتر بود. بنابراین، پرسشنامه از همسانی درونی یا پایایی قابل قبولی برخوردار است.

پایایی: نتایج آزمون آلفا کرونباخ در جدول شماره ۲ نشان داد که ضریب آلفا کرونباخ برای مولفه ساختارسازی و تسهیل جو ورزشی مثبت برابر با ۰/۹۲، تمرین مهارت های زندگی برابر با ۰/۸۸، تمرین انتقال مهارت های زندگی برابر با ۰/۸۸، بحث کردن درباره مهارت های زندگی برابر با ۰/۸۹ و بحث کردن درباره انتقال مهارت های زندگی برابر با ۰/۹۱ بود. همچنین، مقادیر پایایی مرکب برای مولفه ساختارسازی

جدول ۲. پایایی و روایی همگرای پرسشنامه مربیگری مهارت های زندگی در ورزش

متغیر Variable	پایایی کرونباخ Cronbach's Reliability	پایایی مرکب Composite Reliability	AVE
بحث درباره انتقال مهارت های زندگی	۰/۹۱	۰/۹۱	۰/۶۹
بحث درباره مهارت های زندگی	۰/۸۸	۰/۸۸	۰/۵۹
تمرین انتقال مهارت های زندگی	۰/۸۹	۰/۸۹	۰/۶۴
تمرین مهارت های زندگی	۰/۸۸	۰/۸۸	۰/۶۶
ساختارسازی و تسهیل جو ورزشی مثبت	۰/۹۲	۰/۹۰	۰/۵۰

بیشتر از معیار قابل قبول ۰/۵۰ هستند، بنابراین، روایی همگرا برقرار است.

روایی واگرا: معیار فورنل-لارکر در جدول ۳ نشان داد که جذر میانگین واریانس استخراج شده هر متغیر پنهان بیشتر از حداکثر همبستگی آن متغیر پنهان با سایر متغیرهای پنهان است. بنابراین، روایی واگرا برای مولفه های ساختارسازی و تسهیل جو ورزشی مثبت، تمرین مهارت های زندگی، تمرین انتقال مهارت های زندگی، بحث کردن درباره مهارت های زندگی و بحث کردن درباره انتقال مهارت های زندگی برقرار است.

روایی همگرا: نتایج آزمون مدل اندازه گیری با استفاده از نرم افزار *SMART-PLS* در جدول ۲ نشان داد که معیار متوسط واریانس استخراج شده (*AVE*) به عنوان شاخص روایی درونی مدل اندازه گیری نشان داد که روایی درونی (همگرا) برای مولفه ساختارسازی و تسهیل جو ورزشی مثبت برابر با ۰/۵۰، تمرین مهارت های زندگی برابر با ۰/۶۶، تمرین انتقال مهارت های زندگی برابر با ۰/۶۴، بحث کردن درباره مهارت های زندگی برابر با ۰/۵۹ و بحث کردن درباره انتقال مهارت های زندگی برابر با ۰/۶۹ بود. تمام مقادیر

جدول ۳. روایی واگرایی (آزمون فورنل لارک) پرسشنامه مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش

متغیر Variable	۱	۲	۳	۴	۵
بحث درباره انتقال مهارت‌های زندگی	۰/۸۳۴	-	-	-	-
بحث درباره مهارت‌های زندگی	۰/۴۵۸	۰/۷۷۴	-	-	-
تمرین انتقال مهارت‌های زندگی	۰/۶۳۷	۰/۳۷۰	۰/۸۰۲	-	-
تمرین مهارت‌های زندگی	۰/۵۸۲	۰/۵۷۹	۰/۵۵۷	۰/۸۱۵	-
ساختارسازی و تسهیل جو ورزشی مثبت	۰/۴۹۴	۰/۶۰۷	۰/۴۶۱	۰/۶۲۴	۰/۷۱۲

جدول ۴. بارهای عاملی هر سوال پرسشنامه مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش

بار عاملی Factor Load	توصیف آیتم Item Description	آیتم Item
مولفه ساختارسازی و تسهیل جو ورزشی مثبت		
۰/۷۱۷	محیطی ایمن برای ورزشکاران فراهم می‌کنم (مثال، تاکید می‌کنم فضای تمرین عاری از خطر است)	۱
۰/۸۲۹	نظارت مناسبی بر فعالیت ورزشکاران دارم (مثال، به ورزشکاران اطمینان می‌دهم مراقبت آنها هستم)	۲
۰/۷۸۹	فعالیت‌ها را شاداب انجام می‌دهیم (مثال، فضای لذت بخش با استفاده از طنز ایجاد می‌کنم)	۳
۰/۷۳۳	محیطی فراگیر ایجاد می‌کنم (مثال، اجازه ارباب و قلدری به ورزشکاران نمی‌دهم)	۴
۰/۷۱۰	در هنگام تعارضات بین فردی، به طور موثر میانجیگری می‌کنم (مثال، در هنگام زد و خورد ورزشکاران مداخله می‌کنم)	۵
۰/۸۲۸	انتظارات واقع بینانه برای ورزشکاران در داخل و خارج زمین بازی تعیین می‌کنم (مثال، اهداف چالش برانگیز اما قابل دستیابی برای ورزشکاران تعیین می‌کنم)	۶
۰/۶۹۰	روی پیشرفت ورزشکاران در یک رویه متناسب با سطح رشدی آنها تمرکز می‌کنم (مثال، در صورت نیاز، فعالیت‌ها را بر اساس سطح مهارت ورزشکاران تغییر می‌دهم)	۷
۰/۶۸۵	الگوی رفتاری مناسبی در داخل و خارج زمین ارائه می‌دهم (مثال، به ورزشکاران، والدین و مسئولان احترام می‌گذارم)	۸
۰/۷۴۲	با دقت و حرفه‌ای رفتار می‌کنم (مثال، رفتاری مهربانانه و خوشایند دارم)	۹
۰/۷۱۷	ارتباط موثر برقرار می‌کنم (مثال، یک مسیر ارتباط باز با ورزشکاران، والدین و مسئولان برقرار می‌کنم)	۱۰
۰/۶۹۸	از اشتباهات ورزشکاران در داخل و خارج از زمین به عنوان فرصت آموزش استفاده می‌کنم (مثال، وقتی ورزشکاری در حالی که پشت کرده است با یک مقام رسمی صحبت می‌کند، به او مفاهیم احترام توضیح می‌دهم)	۱۱
۰/۶۶۰	روابط مثبتی بین خودم و ورزشکار ایجاد می‌کنم (مثال، ورزشکاران را در سطح شخصی و فردی بررسی می‌کنم)	۱۲
۰/۶۱۱	روابط مثبت بین ورزشکاران را تقویت می‌کنم (مثال، به آنها فرصت می‌دهم که یکدیگر بشناسند و تلاش می‌کنم که باندبازی شکل نگیرد)	۱۳
۰/۶۸۸	دیدگاه‌های دیگران را مورد توجه قرار می‌دهم (مثال، از نظرات ورزشکاران، والدین و مسئولین قدردانی می‌کنم)	۱۴
۰/۶۷۷	دلیل منطقی تصمیماتم را برای ورزشکاران توضیح می‌دهم (مثال، منطق پشت تاکیدم بر یادگیری برخی مهارت‌ها در طول تمرین را توضیح می‌دهم)	۱۵
۰/۶۱۳	بازخورد سازنده ارائه می‌دهم (مثال، هنگام تلاش برای اجرای یک مهارت ورزشی ورزشکاران را راهنمایی می‌کنم)	۱۶
۰/۶۷۳	احساس تعلق را تقویت می‌کنم (مثال، وابستگی ورزشکاران به تیم، مدرسه و جامعه را ارتقاء می‌دهم)	۱۷
مولفه بحث درباره مهارت‌های زندگی		
۰/۷۵۵	با ورزشکاران در مورد اهمیت مهارت‌های زندگی بحث می‌کنم (مثال، توضیح می‌دهم که چگونه ارتباطات می‌تواند همکاری در زمین بازی با بهینه کند)	۱۸
۰/۸۵۵	مهارت‌های زندگی برای ورزشکاران توصیف می‌کنم (مثال، جنبه‌های مختلف رهبری را توضیح می‌دهم)	۱۹
۰/۷۷۴	هنگام آموزش مهارت‌های ورزشی، پیام‌های مهارت‌های زندگی را بیان می‌کنم (مثال، به ورزشکاران می‌گویم که آنها نیاز دارند که اخلاق کاری خوبی داشته باشند تا به درستی یک مهارت دشوار را اجرا کنند)	۲۰

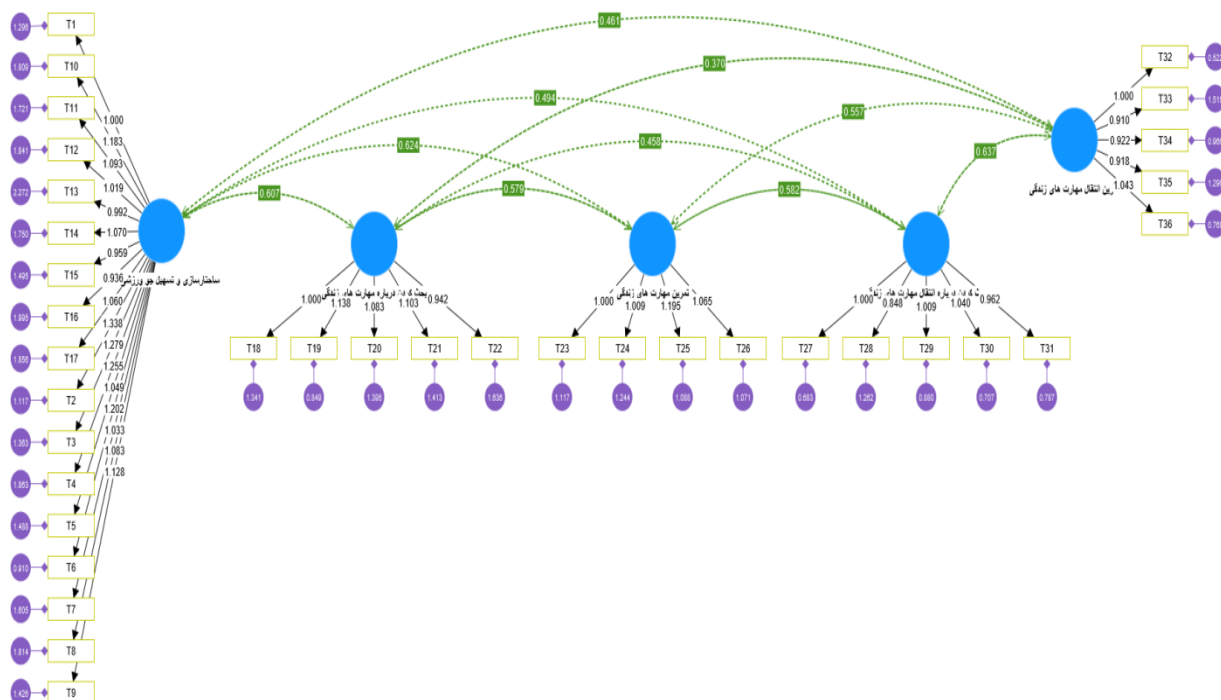
۲۱	مثال های از شیوهی استفاده از مهارت های زندگی در ورزش ارائه می دهیم (مثال، نکاتی درباره مدیریت احساسات در زمان بحران به ورزشکاران ارائه می دهیم)	۰/۷۷۸
۲۲	انگیزه ورزشکاران برای استفاده از مهارت های زندگی در ورزش از طریق تشویق افزایش می دهیم (مثال، ورزشکاران را تشویق می کنیم که با مسئولان صادق باشند)	۰/۷۰۰
مولفه تمرین مهارت های زندگی		
۲۳	مهارت های زندگی را در برنامه مربیگری می گنجانم (مثال: من زمان خاصی را به تمرین حل تعارض اختصاص می دهیم).	۰/۷۹۹
۲۴	فرصت های برای ورزشکاران برای استفاده از مهارت های زندگی در ورزش فراهم می کنیم (مثال، به ورزشکاران مسئولیت های برای برنامه ریزی فعالیت های تمرینی می دهیم)	۰/۷۸۶
۲۵	وقتی ورزشکاران از مهارت های زندگی در ورزش استفاده می کنند، از آنها حمایت می کنیم (مثال، ورزشکاران با اصول مذاکره آشنا می کنیم تا در حین حل تعارض از آن استفاده کنند)	۰/۸۵۰
۲۶	به ورزشکاران فرصت می دهیم تا در مورد استفاده از مهارت های زندگی در ورزش فکر کنند (مثال، از ورزشکاران می خواهم تا تجربیات کاربرد مهارت های زندگی خود در ورزش را توضیح دهند)	۰/۸۲۳
مولفه بحث درباره انتقال مهارت های زندگی		
۲۷	بر اهمیت انتقال مهارت های زندگی از ورزش به خارج از ورزش تاکید دارم (مثال، توضیح می دهیم مهارت های زندگی مانند رهبری نباید فقط در ورزش استفاده شود، بلکه در همه حوزه های زندگی کاربرد دارند)	۰/۸۶۸
۲۸	زمینه های خارج از ورزش که ورزشکاران می توانند مهارت های زندگی خود را به آنجا انتقال دهند، توصیف می کنیم (مثال، بحث می کنیم که چطور مهارت های زندگی که در ورزش رشد یافته اند در خانه، مدرسه، محیط کار و مدرسه کاربرد دارند)	۰/۷۳۷
۲۹	به ورزشکاران نشان دهید که چگونه می توانند از مزایای انتقال مهارت های زندگی از ورزش به خارج آن بهره مند شوند (مثال، توضیح می دهیم که چطور می توان از مهارت های تمرکز کردن در طول مسابقات استفاده کرد و این مهارت های در طول امتحانات مدرسه ارزشمند هستند)	۰/۸۴۱
۳۰	برای ورزشکاران روشن می کنیم که انتقال مهارت های زندگی از ورزش به زندگی خارج از آن گاهی دشوار است (مثال، به ورزشکاران کمک می کنیم که درک کنند یادگیری یک مهارت در ورزش و انتقال آن به دنیای خارج از ورزش نیازمند تلاش های زیادی است)	۰/۸۷۳
۳۱	مولفه زمانبندی انتقال مهارت های زندگی از ورزش به زندگی خارج از آن را برای ورزشکاران توضیح می دهیم (مثال، به ورزشکاران می گویم بسته به فرصت های پیش روی شما، می توانید مهارت های زندگی را بلافاصله یا در مراحل بعدی زندگی منتقل کنید)	۰/۸۴۳
مولفه تمرین انتقال مهارت های زندگی		
۳۲	افراد خارج از ورزش مانند معلمان و والدین را به کار می گیریم تا فرصت های برای انتقال مهارت ها برای ورزشکاران فراهم کنیم (مثال، با معلمان همکاری می کنیم تا آنها به ورزشکاران فرصت استفاده از مهارت های زندگی که در ورزش کسب کرده اند، در کلاس داده شود)	۰/۸۸۷
۳۳	به ورزشکاران فرصت های می دهیم تا مهارت های زندگی را از ورزش به زندگی خارج از آن منتقل کنند (مثال، ورزشکاران را به آشپزخانه می برم تا در درست کردن وعده های غذایی برای افراد بی بضاعت شرکت کنند)	۰/۷۱۶
۳۴	از ورزشکاران برای انتقال مهارت های زندگی از ورزش به دنیای خارج از ورزش حمایت می کنیم (مثال، ورزشکاران را با سازمان های ورزشی محلی که به دنبال رهبران داوطلب برای مربیگری هستند، آشنا می کنیم)	۰/۷۹۳
۳۵	وقتی متوجه شدم، ورزشکارانم فرصت های انتقال مهارت های زندگی از ورزش به خارج از آن را از دست داده اند، به آنها بازخورد می دهیم (مثال، به ورزشکارانی که قدرت رهبری خوبی در ورزش دارند، توصیه می کنیم تا در کارهای گروهی مدرسه نقش رهبری به عهده بگیرند)	۰/۷۴۵
۳۶	ورزشکاران را پس از انتقال موفقیت آمیز مهارت های زندگی از ورزش به زندگی خارج از آن تحسین می کنیم (مثال، وقتی ورزشکاری از مهارت های تنظیم هیجانی استفاده می کنیم به او تبریک می گویم)	۰/۸۵۵

که مشاهده می‌کنید، بیشتر شاخص‌ها قابل قبول هستند و تحلیل عاملی تاییدی از مدل پیشنهادی حمایت می‌کنند. بنابراین، نتایج تحلیل عاملی تاییدی وجود مولفه‌های ساختارسازی و تسهیل جو ورزشی مثبت، تمرین مهارت‌های زندگی، تمرین انتقال مهارت‌های زندگی، بحث درباره مهارت‌های زندگی و کردن درباره انتقال مهارت‌های زندگی را تایید می‌کنند و بنابراین، پرسشنامه مربیگری مهارت‌های زندگی در ورزش از روایی سازه در میان مربیان ایرانی برخوردار است.

روایی سازه: نتایج آزمون مدل اندازه‌گیری با استفاده از نرم افزار SMART-PLS در جدول ۴ نشان داد که بارهای عاملی و مقادیر t آیتم‌های سازه‌ها یا مولفه‌های مولفه‌های ساختارسازی و تسهیل جو ورزشی مثبت، تمرین مهارت‌های زندگی، تمرین انتقال مهارت‌های زندگی، بحث درباره مهارت‌های زندگی و بحث درباره انتقال مهارت‌های زندگی بالاتر از ۰/۶۰ هستند. بنابراین، آیتم‌های اندازه‌گیری قدرت لازم برای سنجش سازه‌های مدل ساختاری را دارند. جدول ۵ شاخص‌های نیکویی برازش RMSEA، مجذور کای اسکور NFI ، CFI ، GFI ، $SRMR$ را نشان می‌دهد، همانگونه

جدول ۵. شاخص‌های برازش نیکویی برازش

شاخص‌ها	مقدار	مقدار قابل قبول	تفسیر
Indicators	Value	Acceptable Value	Interpretation
خی-دو	$p=0.001$ $\chi^2=986/8$	معنی دار باشد	کمتر از ۰/۰۵ است پس معنی دار می‌باشد
χ^2/df	۱/۶۹	مقادیر بین ۱ تا ۳	قابل قبول است
RMSEA	۰/۰۴۴	مقادیر کمتر از ۰/۰۸	قابل قبول است
NFI	۰/۹۰	مقادیر بین ۰/۹۰ تا ۰/۹۵	قابل قبول است
CFI	۰/۹۵	مقادیر بین ۰/۹۰ تا ۰/۹۵	قابل قبول است
GFI	۰/۸۶	مقادیر بین ۰/۹۰ تا ۰/۹۵	نسبتاً قابل قبول است
SRMR	۰/۰۴۸	زیر ۰/۰۸	قابل قبول است

شکل ۱- مقادیر استاندارد B

برای آموزش مهارت های زندگی در ورزش منطبق است. برخی از مطالعات از این پیوستار استفاده کردند تا شیوه آموزش مهارت های زندگی و انتقال آن توسط مربیان را درک کنند (برای مثال، کرامرز و همکاران، ۲۰۲۱ (۱۹) و سانتوس و همکاران، ۲۰۲۰ (۲۰)). تحقیقات نشان داد که استفاده آشکار از راهبردهای آموزش مهارت های زندگی توسط مربیان پیامدهای مثبتی به همراه داشته است (۱)، بنابراین، نقش اساسی مربی در تنظیم قوانین و بهبود جو مثبت را نشان می دهد (۲۰). در واقع، نتایج نشان نمی دهند که پیوستار بین و همکاران ناکافی است؛ بلکه بدین معنی است که مربیان بین این دو سطح مرز واضحی نمی بینند.

از محدودیت های تحقیق حاضر این بود که مربیان تحقیق حاضر از مربیان رده های جوانان انتخاب شدند، بنابراین، به محققین آینده پیشنهاد می شود که مربیان که در سایر رده های سنی فعال هستند، مورد بررسی قرار گیرند. از محدودیت های دیگر عدم دسترسی به نمونه های با حجم وسیع و متنوع بود؛ بنابراین، به محققین آینده پیشنهاد می شود، به مقایسه این پرسشنامه بین مربیان رشته های ورزشی مختلف ورزشی پردازند؛ بعلاوه، محدودیت دیگر تحقیق حاضر عدم دسترسی به پرسشنامه های همراستا با پرسشنامه مربیگری مهارت های زندگی در ورزش بود؛ بنابراین، به محققین آینده پیشنهاد می شود، روایی همزمان این پرسشنامه با سایر متغیرهای روان شناسی مطالعه کنند. در کل، نتایج پژوهش حاضر روایی و پایایی نسخه فارسی مقیاس مربیگری مهارت های زندگی در ورزش تایید کرد؛ بنابراین، محققین در زمینه روان شناسی ورزش می توانند از این پرسشنامه برای تعیین میزان آموزش مهارت های زندگی در ورزش بویژه جوانان استفاده کنند. مربیان نیز برای ارزیابی مربیگری خود می توانند از نتایج آن استفاده کنند. همچنین، نتایج این تحقیق به بسط مفهوم مهارت های زندگی به سازمان های ورزشی کمک خواهد کرد. در نهایت، این مقیاس به مربیان و مدیران کمک می کند تا محیط ورزشی و روابط مربی-ورزشکار برای حمایت از رشد مهارت های زندگی ورزشکاران ارزیابی کنند و همچنین میزان هدفمندی

بحث و نتیجه گیری

نتایج نشان داد پرسشنامه مربیگری مهارت های زندگی در ورزش از روایی سازه در میان مربیان ایرانی برخوردار است و وجود ۵ مولفه شامل ساختارسازی و تسهیل جو ورزشی مثبت، تمرین مهارت های زندگی، تمرین انتقال مهارت های زندگی، بحث کردن درباره مهارت های زندگی و بحث کردن درباره انتقال مهارت های زندگی تایید شدند و همه ۳۶ آیتم دارای با عاملی بالاتر از ۰/۶۰ بودند. این نتایج با نتایج تحقیق بین و همکاران، کامیره و همکاران و سیامپولینی و همکاران همخوان است. کامیره و همکاران پرسشنامه مربیگری مهارت های زندگی در ورزش با ۳۶ آیتم و ۵-عامل ساختند و روایی و پایایی آن نیز تایید شد تا رفتارهای مربیگری ضمنی و آشکار را اندازه گیری کنند. برای مثال، سیامپولینی و همکاران به تعیین ویژگی های روان سنجی نسخه پرتغالی پرسشنامه پرداختند؛ آنها نیز وجود ۵ عامل با ۳۰ آیتم را تایید کردند؛ ممکن است حذف ۶ سوال از پرسشنامه نسبت به تحقیق حاضر به تفاوت های فرهنگی و اجتماعی دو کشور ایران و پرتغال مربوط باشد (۱۷)، انطباق بین فرهنگی پرسشنامه ها بسیار دشواری است؛ زیرا برخی اصطلاحات و عبارت ترجمه مستقیم ندارند (۱۸). همچنین، آنها ویژگی های روان سنجی پرسشنامه در سطح فرا ملی در دو کشور برزیل و پرتغال مورد مطالعه قرار دادند و همچنین، مربیان از رشته های تیمی و انفرادی انتخاب شدند (۱۷) در حالی که تحقیق حاضر روی مربیان تیمی (فوتبال) و در سطح استان تهران انجام شده بود. بنابراین، با توجه به تحقیقات گذشته که در کانادا، پرتغال انجام شده است، به نظر می رسد همه نسخه های پرسشنامه ساختار ۵ عاملی خود را حفظ کرده اند؛ یعنی، سطح ۱ و ۲ پیوستار ۶ سطحی بین و همکاران حفظ شده است و مربیان ایرانی نیز مانند همتایان خود در کانادا، پرتغال و برزیل مولفه های ساختارسازی زمینه ورزشی (سطح ۱) و تسهیل جو مثبت (سطح ۲) را دارای فرایند مشابهی می دانند. پیوستار بین و همکاران مدل اولیه ای درباره رفتار های مربیگری است که با سطوح مختلفی از هدفمندی

تشکر و قدردانی

از تمامی مربیان شرکت کننده که به ما در اجرای این پژوهش کمک کردند سپاسگزاریم. نویسندگان تعارض منافع ندارند.

مربیان در آموزش مهارت های زندگی و ارتقاء انتقال مهارت های زندگی ارزیابی کنند. هرچند، لازم به یادآوری است که فرایند رشد و اعتباریابی پرسشنامه ها یک فرایند مداوم است، بنابراین، استفاده از سایر شیوه های تعیین روایی پرسشنامه ها مانند روایی همزمان به محققین آینده پیشنهاد می شود.

منابع

1. Holt NL, Neely KC, Slater LG, Camiré M, Côté J, Fraser-Thomas J, Tamminen KA. A grounded theory of positive youth development through sport based on results from a qualitative meta-study. International review of sport and exercise psychology, 2017; 10(1), 1-49.
2. Danish S, Forneris T, Hodge K, Heke I. Enhancing youth development through sport. World leisure journal, 2004; 46(3), 38-49.
3. Gould D, Carson S. Life skills development through sport: Current status and future directions. International review of sport and exercise psychology, 2008; 1(1), 58-78.
4. Pierce S, Gould D, Camiré M. Definition and model of life skills transfer. International review of sport and exercise psychology, 2017; 10(1), 186-211.
5. Camiré M. Being a teacher-coach in Ontario high schools: Challenges and recommendations. Revue phénEPS/PHEnex Journal, 2015; 7(1).
6. Bean C, Forneris T, Brunet J. Investigating discrepancies in program quality related to youth volleyball athletes' needs support. Psychology of Sport and Exercise, 2016; 26, 154-163.
7. Van Boekel M, Bulut O, Stanke L, Zamora JP, Jang Y, Kang Y, Nickodem K. Effects of participation in school sports on academic and social functioning. Journal of Applied Developmental Psychology, 2016; 46, 31-40.
8. Bowers EP, Johnson SK, Buckingham MH, Gasca S, Warren DJ, Lerner JV, Lerner RM. Important non-parental adults and positive youth development across mid-to late-adolescence: The moderating effect of parenting profiles. Journal of youth and adolescence, 2014; 43, 897-918.
9. Turnnidge J, Côté J, Hancock DJ. Positive youth development from sport to life: Explicit or implicit transfer?. Quest, 2014; 66(2), 203-217.
10. Chinkov AE, Holt NL. Implicit transfer of life skills through participation in Brazilian jiu-jitsu. Journal of applied sport psychology, 2016; 28(2), 139-153.
11. Weiss MR, Bolter ND, Kipp LE. Evaluation of The First Tee in promoting positive youth development: Group comparisons and longitudinal trends. Research quarterly for exercise and sport, 2016; 87(3), 271-283.
12. Bean C, Kramers S, Forneris T, Camiré M. The implicit/explicit continuum of life skills development and transfer. Quest, 2018; 70(4), 456-470.
13. Cronin LD, Allen J. Development and initial validation of the Life Skills Scale for Sport. Psychology of Sport and Exercise, 2017; 28, 105-119.
14. Camiré M, Turgeon S, Kramers S, Rathwell, S, Bean C, Sabourin C, Pierce S. Development and initial validation of the coaching life skills in sport questionnaire. Psychology of Sport and Exercise, 2021; 53, 101845.
15. Camiré M, Newman TJ, Bean C, Strachan L. Reimagining positive youth development and life skills in sport through a social justice lens. Journal of Applied Sport Psychology, 2022; 34(6), 1058-1076.
16. Hair JF, Black WC, Babin BJ, Anderson RE, Tatham RL. Multivariate data analysis. 1998; 5, 3, pp. 207-219.
17. Ciampolini V, Santos F, Quinaud RT, Camiré M, Migliano MO, do Nascimento JV, Milistetd M. Cross-cultural adaptation and psychometric properties of the Portuguese

[Coaching Life Skills in Sport Questionnaire. Sage Open, 2021; 11\(2\).](#)

18. [Su CT, Parham LD. Generating a valid questionnaire translation for cross-cultural use. The American Journal of Occupational Therapy, 2002; 56\(5\), 581-585.](#)

19. [Kramers S, Camiré M, Bean C. Profiling patterns of congruence in youth golf coaches' life skills teaching. Journal of Applied Sport Psychology, 2021; 33\(2\), 218-237.](#)

20. [Santos F, Camiré M, MacDonald DJ, Campos H, Conceição M, Silva P. Youth sport coaches' perspective on positive youth development and its worth in mainstream coach education courses. International Sport Coaching Journal, 2017; 4\(1\), 38-46.](#)